

Santa Sabina, la patrona desconeguda d'Olot

Molts olotins desconeixien que santa Sabina és també patrona d'Olot. La seva festa se celebra el 29 d'agost, dia del seu martiri, l'any 126. Es tracta d'una bella donzella romana que no va voler abjurar de la fe cristiana. A la sagristia de la parròquia de Sant Esteve d'Olot custodien el seu cap. Més ben dit, el crani. La preuada relíquia va ser portada l'any 1667 des de Roma pel pare provincial dels jesuïtes a la Corona d'Aragó, Jacint Piquer. Va ser autoritzada per les autoritats olotines i pel bisbe de Girona. De fet, no només va arribar-ne el crani, sinó bona part del seu cos i també una ampolleta de la seva sang. Un capellà de la parròquia i algunes autoritats municipals es van traslladar fins a Barcelona el 9 de desembre d'aquell any per recollir-ho. Durant el trajecte de tornada, el cos passà per Tona i Vic, on la tradició assegura que es produïren demostracions de veneració i successos extraordinaris. Les relíquies arribaren a Olot el 13 de desembre de 1667 amb molts de devots al carrer que les esperaven. Van ser posades en un reliquiari en forma d'urna. L'actual és de 1730, restaurada el 1955.

Tal com dèiem, la devoció avui a santa Sabina a Olot està oblidada, però cal tenir en compte que l'any 1670 es va fundar una confraria que sortia a totes les processons. El seu culte va obtenir indulgències papals en diverses ocasions. L'any 1722, la corporació municipal la va escollir com a «advocada, patrona i protectora» de la ciutat (la patrona principal era i és la Mare de Déu del Tura). Va tenir una capella pròpia al temple

parroquial i les seves festes, fins a mitjan segle XIX, eren més espectaculars que les del Tura. Cada any, el 29 d'agost, s'organitzava una processó per l'interior de l'església. A continuació es distribuïa una bosseta de cotó beneït que havia passat pel crani de la santa. La fe li atribuïa propietats taumàtúrgiques contra el mal d'orella, a l'estil del cotó de sant Narcís a Girona. Aquesta tradició ja consta documentada a començament del segle XVIII, i es va mantenir ben bé fins a principi de la dècada de 1980.

En temps de sequera s'havien portat en processó les relíquies de santa Sabina fins al santuari

del Tura, on s'estaven fins que queia la pluja.

Després de la Guerra Civil espanyola l'urna es va guardar a la sagristia, i s'ensenyava només en dates assenyalades. Avui només la poden veure aquells que participen en la visita guiada del Museu Parroquial. Pel que fa a l'ampolleta de sang, sembla com si s'hagués «evaporat» amb el pas dels anys. La fe li havia atorgat també propietats remeieres.

La imatge de santa Sabina es pot veure al Museu Parroquial.

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN

Foto: Àngel Almazan

